RÅDETS BESLUT

av den 22 december 2003

om ändring av del V punkt 1.4 i de gemensamma konsulära anvisningarna och del I punkt 4.1.2 i den gemensamma handboken om att införa kravet på innehav av medicinsk reseförsäkring som en av de handlingar som krävs för utfärdande av en enhetlig visering för inresa

(2004/17/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 789/2001 av den 24 april 2001 om att förbehålla rådet genomförandebefogenheter avseende vissa detaljerade bestämmelser och praktiska förfaranden för behandlingen av ansökningar om visering ([1]),

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 790/2001 av den 24 april 2001 om att förbehålla rådet genomförandebefogenheterna avseende vissa detaljerade bestämmelser och praktiska förfaranden för genomförandet av gränskontroller och övervakning ([2]),

med beaktande av Republiken Greklands initiativ, och

av följande skäl:

(1) I punkt 22 i slutsatserna från Europeiska rådet i Tammerfors betonas det att ”en gemensam, aktiv politik angående viseringar och falska dokument bör vidare utvecklas och då omfatta ett närmare samarbete mellan Europeiska unionens konsulat i tredje land …”.

(2) Ett nödvändigt villkor för att kunna tillämpa en gemensam politik för utfärdande av viseringar är största möjliga harmonisering av villkoren för utfärdande av viseringar, särskilt i fråga om de handlingar avseende medel för uppehälle som åberopas i ansökningarna.

(3) Personer som ansöker om visering måste, bland de handlingar som de skall förete, inneha bevis på att de har en individuell reseförsäkring eller gruppreseförsäkring som täcker alla kostnader i samband med återbördande till hemlandet av medicinska skäl, akut läkarhjälp och/eller akut sjukhusvård under vistelsen i de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverkets bestämmelser fullt ut.

(4) Sökande bör i princip teckna försäkring i bosättningsstaten. Om detta inte är möjligt bör de söka teckna försäkring i något annat land.

(5) Det är lämpligt att medge undantag från kravet på innehav av reseförsäkring för innehavare av diplomat- eller tjänstepass eller andra officiella pass samt medge att det inom ramen för lokalt konsulärt samarbete fastställs att medborgare i vissa tredje länder inte behöver uppfylla detta krav. Vidare bör det vara möjligt för den diplomatiska eller konsulära representation som prövar ansökan att i särskilda fall ge avkall på detta krav, om den anser det lämpligt.

(6) På den del av viseringsmärket som avser nationella uppgifter bör en kommentar införas, så att det klart framgår om viseringsinnehavaren har undantagits från kravet att inneha reseförsäkring. Den gemensamma handboken bör ändras så att det åligger den ansvarige tjänstemannen att kontrollera huruvida en sådan kommentar har införts om innehavaren inte kan styrka innehav av sådan försäkring vid gränsstationen.

(7) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark. Eftersom beslutet bygger vidare på Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV tredje delen i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall Danmark, i enlighet med artikel 5 i nämnda protokoll inom en tid av sex månader efter det att rådet har antagit detta beslut avgöra huruvida landet skall genomföra det i sin nationella lagstiftning.

(8) När det gäller Republiken Island och Konungariket Norge utgör detta beslut i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([3]) en utveckling av bestämmelsen i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG ([4]) om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.

([1]) EGT L 116, 26.4.2001, s. 2.
([2]) EGT L 116, 26.4.2001, s. 5.
([3]) EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.
([4]) EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

(9) Detta beslut utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ([1]). Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Förenade kungariket.

(10) Detta beslut utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ([2]). Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som är inte bindande för eller tillämpligt i Irland.

(11) Detta beslut utgör en rättsakt som bygger vidare på Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med det i enlighet med artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande skall läggas till i del V punkt 1.4 andra stycket tredje strecksatsen efter orden ”(se bilaga 7)” i de gemensamma konsulära anvisningarna:

”Dessutom skall sökande, i samband med ansökan om visering för kortare vistelse eller resevisum, kunna styrka innehav av en tillräcklig och giltig individuell reseförsäkring eller gruppreseförsäkring som täcker de kostnader som kan uppstå i samband med återbördande till hemlandet av medicinska skäl, akut läkarhjälp och/eller brådskande sjukhusvård.

Sökande skall i princip teckna försäkring i bosättningsstaten. Om detta inte är möjligt skall de söka teckna försäkring i något annat land. Om personer som hyser sökande tecknar försäkring för dem skall de göra detta på sin egen bosättningsort.

Försäkringen måste vara giltig inom hela territoriet i de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverkets bestämmelser fullt ut och täcka hela vistelsen. Täckningen skall vara minst 30 000 euro.

I princip skall intyget om denna försäkring lämnas när viseringen utfärdas.

Den diplomatiska beskickning eller det konsulat som är behörigt att pröva en ansökan om visering får besluta att detta krav har uppfyllts i de fall då en tillräcklig försäkringsskyddsnivå kan antas föreligga mot bakgrund av en sökandes yrkesmässiga situation.

De diplomatiska beskickningarna eller konsulaten får i varje enskilt fall besluta att medge undantag från detta krav för innehavare av diplomat- eller tjänstepass eller andra officiella pass, eller för att skydda landets utrikespolitiska, utvecklingspolitiska eller andra väsentliga allmänna intressen.

Undantag från kravet att styrka innehav av reseförsäkring kan också göras då det inom ramen för det lokala konsulära samarbetet konstateras att det är omöjligt för medborgare i vissa tredje länder att teckna sådan försäkring.

För att avgöra om en försäkring är tillräcklig får medlemsstaterna förvissa sig om att fordringar mot försäkringsföretaget kan återkrävas i en medlemsstat, Schweiz eller Liechtenstein.”

Artikel 2

Följande stycken skall läggas till i slutet av del I punkt 4.1.2 i den gemensamma handboken:

”Enligt del V punkt 1.4 andra stycket tredje strecksatsen i de gemensamma konsulära anvisningarna skall sökanden, i samband med ansökan om visering för kortare vistelse eller resevisum, kunna styrka innehav av en tillräcklig och giltig individuell reseförsäkring eller gruppreseförsäkring som täcker de kostnader som kan uppstå i samband med återbördande till hemlandet av medicinska skäl, akut läkarhjälp och/eller brådskande sjukhusvård.

En tredjelandsmedborgare som omfattas av krav på visering kan emellertid ha undantagits från ovanstående krav. I sådana fall måste det kontrolleras att en kommentar om detta – ’INGEN FÖRSÄKRING KRÄVS’ – har införts på den del av viseringsmärket som är avsedd för nationella uppgifter av den diplomatiska beskickning, konsulära representation eller gränskontrollmyndighet som har utfärdat viseringen.”

Artikel 3

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 juni 2004.

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 2003.

På rådets vägnar

A. MATTEOLI

Ordförande

([1]) EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.
([2]) EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.